

சுங்கை பெர்ணம் ஆற்றங்கரையில்
தமிழர்களின் சுவடுகள் நல்ல தண்ணி தோட்டம்

The Tracts of Tamils on the Riverbank of
Sungai Bernam - Good Water Estate

பாரதிஸ் தேவி சுப்ரமணியம் / Bharathes Devi Subramaniam¹

பொன்மலர் பன்னீர் செல்வம் / Ponmalar Panneer Selvam²

முனைவர் சில்லாழி கந்தசாமி / Dr.Silllalee S. Kandasamy³

Abstract

The aim of this study is to explain about the lives of Tamil community on the riverbanks of Sungai Bernam, Perak. There are many channels of contacts created between the Indian subcontinent south India and Malaya. First, they came to expand the empire of kingdom, trading from both regions and had religious influences. Following the establishment of British rule, Tamils were recruited to Malaya as wage laborers. The Tamil community also migrated to Malaya to seek for a new life and upgrade their status. However, unfortunately they faced many obstacles in the process and they overcame it with grit and strength. South Tamil community also explored the dense jungles thereby helped colonials to exploit valuable resources. In this study, the role of Sungai Bernam River the life of Tamil community is also described. In spite of the British influence, the Tamil community still imitated closely the rules and culture and practices from their motherland. Despite the lack of proper facilities and wages for the estate residents, the community still followed the Tamil traditions. They brought about the changes to the place and the jungles were transformed into cultural legends. The cultural traditions left by the former have been forgotten by the development of the city. Protecting the legacy of their ancestors must be the main duty of future descendants.

Date of submission: 2018-10-03
Date of acceptance: 2019-02-15
Date of Publication: 2019-07-30
Corresponding author/s
Name: Bharathes Devi Subramaniam
Email: bharathipooh5@gmail.com

Key Words: Bernam River, Ulu Bernam Estate, Indian Labour, Tamilian, Oil palm, Tamil culture

முன்னுரை

தொடக்க காலம் தொடட்டே தமிழருக்கும் மலாயா நாட்டிற்கும் பல வழிகளில் தொடர்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப காலத்தில், இராஜியத்திற்காகவும்,

வணிகத்திற்காகவும், மதத்தைப் பரப்புவதற்காகவும் தமிழர்கள் தென்கிழக்காசியாவிற்கு வந்தனர். பிறகு இந்தியா, ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருக்கும் போது சஞ்சிக் கூலிகளாக தமிழர்கள்

¹ The author is a retired Principal of an autonomous college in Tamil Nadu, India. kanmanitailskc@gmail.com

² The author is a masters Degree candidate at the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. pmalar98@gmail.com

³ The author is an Assistant Professor in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. silllalee@utar.edu.my / silllalee@yahoo.com

மலாயாவில் கொண்டு வரப்பட்டனர். திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேட வேண்டும் என்ற நோக்கிலும் தமிழர்கள் மலாயாவிற்கு வந்தனர். பொருள் ஈட்டுவதற்காகத் தாய்நாட்டைவிட்டு கடல் கடந்து பெர்ணம் ஆறு வழியாகத் தென்னாட்டுத் தமிழர்கள் உலுபெர்ணம் தோட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். இவ்வாய்வில், பெர்ணம் ஆறு தோட்டத்து மக்களின் வாழ்வதாரத்திற்கு எவ்வாறு பங்களித்துள்ளது என்பதைப் பற்றி விவரிக்கிறது. அதுமட்டுமில்லாமல், தோட்டத்துத் தமிழர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காத்த விதங்களும் இக்கட்டுரையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அக்காலக்கட்டத்தில், தோட்டத்து மக்களுக்குப் போதுமான வசதிகளிலும் ஊதியமும் குறைவாக இருந்தபோதிலும் தமிழர்கள் தமிழ்க் கலைக்கலாச்சாரங்களைப் பின்பற்றிப்பாதுகாத்தனர். பட்டணத்தின்பால் கொண்ட மோகத்தால் முன்னோர் விட்டுச் சென்ற பண்பாட்டு மரபுகள் தற்போதைய தமிழர்களால் மறக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இனிவரும் சந்ததிகள் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற மரபைக் காப்பதே தலையாய நோக்கமாக கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பூவுக்கும் தேனீக்கும் ஓர் உறவு இருப்பது போல், 3000 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்களைத் தன் தனிச் சிறப்பால் தீபகற்ப மலேசியா (மலாயா) கவர்ந்துள்ளது. இடைக்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கெடாவில் மர்பல் நதி, பூஜாங் நதி, பேரா நதி, பெர்ணம் நதி, மூவார் நதி ஆகியவற்றுடன் முகத்துவாரக் குடியிருப்புகளில் தமிழர் ஆட்சி நடைபெற்றதாக டான் ஸ்ரீ உபைதுல்லா என்ற தமிழ்ப் பெரியார் எழுதியிருக்கிறார் (மு.வரதராசு, 1990). மேலும், முந்தைய இராஜேந்திர சோழ மன்னர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து தொடங்கிய இவ்வுறவு, மலாக்கா மன்னர் ஆட்சியிலும் ஜொகூர் மன்னர் ஆட்சியிலும் தொடர்ந்தது. கி.பி 1012-1043 காலக்கட்டத்தில், பெருவாரியாகத் தமிழர்கள் துணிகரமாக கப்பல் வழிப் பயணம் மேற்கொண்டும், அரசு, வணிகம் சார்ந்தும் மெய்க்காப்பாளர்களாகவும்

மலாயகத்தில் செயல்பட்டு வந்தனர் (Janaki Raman, 2006, 42 - Malaya A Report on the Census of British Malaya, 192, 86).

பல தனிச் சிறப்புகளைக் கொண்ட, சுவர்ணப்பூமி எனப் போற்றப்பட்ட மலேசியா மேற்கத்தியர்களைக் குறிப்பாக ஆங்கிலேயர்களை ஈர்த்தது (Carl Vadivella Belle, 2015). ஆங்கிலேயர்கள் கடல் வழிப் பயணம் மேற்கொண்டு கிழக்கு நாட்டின் மன்னர்களோடு வாணிக நட்பை வைத்துக் கொண்டனர். 1700 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, ஆங்கிலேயர்கள் ஆற்று வழி பயணித்தும்; கூடாரம் அமைத்தும்; போர்க்கப்பல் வைத்துக்கொண்டும் சுற்றியுள்ள நாட்டின் வளங்களைக் குறிப்பாக கரும்பு, காப்பி, ரப்பர், ஈயம் போன்ற தொழில்துறை மூலப்பொருள்களைக் கைப்பற்ற முற்பட்டனர் (Zainal Abidin Abdul Wahid & Khoo Kay Kim, 1996, 86-103 & Neelakandha Aiyer, 1938, 1-3). 1800 ஆம் ஆண்டு முதல், தமக்கே உரிய தந்திரச் சூழ்ச்சியோடு உள்நாட்டு மன்னர்களை வீழ்த்தி மலாயா முழுவதும் தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் படிய வைத்து, ஆட்சியும் அமைத்துக்கொண்டனர் (Barbara Watson Andaya, 1982: 182).

ஓட்டுமொத்த நாடே வெள்ளையர்களின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. சுங்கை பெர்ணமும் இயற்கையாகவே ஆங்கிலேயர் ஆட்சிகீழ் வைக்கப்பட்டது. 1875 ஆம் ஆண்டு, பிரேங்க் சுவேட்டன்ம் (Frank Swettenham) எனும் ஆங்கிலேய அதிகாரி, சுங்கை பெர்ணம் வழி பயணித்த போது, அதன் வளங்களையும் சிறப்புகளையும் பற்றி சில குறிப்புக்களை விட்டுச்சென்றுள்ளார் (Susan Martin, 2003, 23). அக்குறிப்புகளில், சுங்கைப் பெர்ணம் வழியே அமைந்துள்ள நிலத்தைப் பற்றியும், காட்டு வளத்தைப் பற்றியும் காட்டு மிருகங்களைப் பற்றியும் கூறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதனைத் தொடர்ந்து, கடந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் ஆங்கிலேயர்களின் பொருளாதார தேவைக்கு ஏற்ப சுங்கை பெர்ணம் தோட்டம் தவிர்த்து அதன் ஆற்றங்கரைப் பகுதியில் மேலும் பல தோட்டங்கள் உருவெடுத்தன (Annual

Report United Plantation Berhad, 2007, 150). அத்தோட்டங்கள் யுனைடெட் பிலேன்டெசன் (United Plantation Berhad) என்ற நிறுவனத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில், இந்தியாவும் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. தென்னிந்தியத் தமிழர்கள் நிர்வகிப்பதற்கு எளிமையானவர்கள், சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்படுபவர்கள், கடுமையான உழைப்பாளிகள் போன்ற காரணங்களாலும் (Janakiraman, 2006, 52), அவர்களின் வரலாற்றை அறிந்திருந்தாலும் வெள்ளையர்கள் அவர்களைக் இந்தியாவில் இருந்து, மலாயாவிற் குக் கொண்டு வருவதற்குச் சங்கடங்கள் எதுவும் கிடையாது (Arasarathnam, 1970, 22). மலாயாவின் தோட்டப்புறங்களின் தொழிலாளர் தேவைக்கு ஏற்ப தமிழர்களைப் பிரித்தானியர்கள் இங்குக் கொண்டு வந்தனர் (Zainal Abidin Abdul Wahid, 1996, 239-243).

ஆங்கிலேயர்களின் இலட்சியமே மலாயாவிலிருந்து கூடுமானவரை எவ்வளவு செல்வங்களை அவர்கள் நாட்டிற்குக் கொண்டு செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு செல்வங்களைக் கொண்டு செல்வதே ஆகும். அதற்காக மலாயாகத்தில் பல தோட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன (Virginia Thompson, 1947, 62-88). அவற்றுள் உலுபெர்ணம் தோட்டமும் ஒன்று.

உலு பெர்ணம் வரலாறு

இக்கட்டுரை உலு பெர்ணம் தோட்டத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையையும் அவர் தம் வரலாறு குறித்தச் செய்திகளையும் முன் வைப்பதாக அமைகிறது. இத்தோட்டம் நல்ல தண்ணி தோட்டம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. ஹீலிர் பேராக்கில் (Hilir Perak) அமைந்துள்ள சுங்கை பெர்ணம் பகுதியைப் பற்றிய குறிப்புகள் சில வெள்ளையர்களின் குறிப்பேடுகளில்

உலுபெர்ணம் தோட்டம் வரைப்படம்
(Annual Report United Plantations Berhad 2007)

வந்திருப்பதாக அறியப்படுகிறது. இவ்வாறு அறியப்படும் செய்திகளில் கூட உலு பெர்ணம் தோட்ட மக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் குறைவான அளவிலேயே உள்ளதாகவும் தெரிய வருகிறது. ஆங்கிலேயர்கள் பற்றியும், அவர்களின் ஆட்சியைப் பற்றியும், மலாயாவில் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும் நிறைய குறிப்புகள் இருக்க, இந்த உலு பெர்ணம் தோட்டத்திற்காக உழைத்த தமிழ் மக்களின் வாழ்வு என்பது, இந்த எழுத்துகளிலும் கருப்பொருளாக வைக்கப்படவில்லை என்பதுதான் வருத்தமான செய்தி.

உலு பெர்ணம் தோட்டம் ஹீலிர் பேராக் மாவட்டத்தின் கிழக்குத் திசையில் அமைந்துள்ளது. மலேசியாவின் தலைநகரான கோலாலம்பூரிலிருந்து 148 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள சாபாக் பெர்ணம் (Sabak Bernam) அருகே உலு பெர்ணம் அமைந்துள்ளது. சாபாக் பெர்ணமிலிருந்து 68 கிலோமீட்டர் கடந்து இத்தோட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். தென்னிந்திய மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்துவிட்ட அவ்விடத்தில் இருக்கும் சுங்கை பெர்ணம் ஆறு சிலாங்கூருக்கும் பேராவுக்கும் அன்று தொடங்கி இன்றுவரை மாநில எல்லையாகக் கருதப்படுகிறது (நேர்காணல் Gengoo,15.2.2011).

தமிழ் நாட்டில் இருந்து வருவதற்கு முன்னரே மலையகத்தில் நல்ல வளங்கள் உள்ளதாகவும் நல்ல முறையில் வாழலாம் என்றும் தேவையான அளவு செல்வத்தை ஈட்டலாம் என்றும் மக்களுக்கு ஆசை வார்த்தைகளைச் சொல்லியே கங்காணிகள் அவர்களை இந்நாட்டிற்கு வரவழைத்தனர் (Selvarathnam,V.,1980,22). மக்கள் கங்காணியின் உதவியுடனும் ஒப்பந்த முறையிலும் மலாயாவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். இது தவிர, தாமாகவே விருப்பப்பட்டு மலையகத்திற்குப் பொருள் ஈட்ட வந்தவர்களும் உண்டு (Neelakandha Aiyer,1938,6). தமிழகத்தின் விவாசயத் துறை வறட்சிக் காரணத்தால், தென்னிந்தியர்கள் பல இன்னலுக்கு ஆளாயினர். இன்னல்களிலிருந்து தப்பிப்பதற்கும்

பிள்ளைகளைக் காப்பற்றுவதற்கும் மலாயாவில் தஞ்சம் அடைந்தனர். இதைத் தான் முரசு நெடுமாறன் அவர்கள் தன் மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சிய தொகுப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியுள்ளார் :

சீனிக்குக் காக்கை ஒட்டுற வேலை

மரத்தில் பணம் காய்க்கும்

ஆவடியில் முந்திக்கிட்டா

அதிர்ஷ்டம் தானா வரும் (1997,335)

இப்பாலின் வழி, பிறந்த நாட்டில் தாங்கள் எதிர்கொண்ட இன்னல்களைச் சமாளிக்கவும் (Jomo,1988,217) ஆசை வார்த்தைகளை நம்பியும், ஆங்கிலேயர்களின் கட்டளைகளை மீற முடியாமலும் மலாயாவுக்கு வரத் தமிழர்கள் இணங்கினர் என்பதாகத் தெரிகிறது (Anbalakan,2008,312).

இத்தோட்டத்திற்கு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் தென்னாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டனர். தமிழ் நாட்டில் பல மாவட்டங்களிலிருந்து வந்த மக்கள் நாகப்பட்டினத்திலும் தேவிப்பட்டினத்திலும் கூடி (Ramachandran,T.N,1992:13), கப்பல் வழி இரண்டிலிருந்து மூன்று வாரம் பயணித்து பினாங்குத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தனர். அங்கிருந்து, பெர்ணம் தோட்டத்திற்கு அவர்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டனர் (நேர்காணல் Nalayyah,15.2.2011).

உலுபெர்ணம் தோட்டச் சூழல்

இப்படி பெர்ணம் தோட்டத்திற்கு வந்த தென்னிந்தியர்களுக்கு இங்கு அடர்ந்த காடுகளும் மேடு பள்ளங்களும் தான் காத்திருந்தன. அந்த அடர்ந்த காடுகளைச் சுத்தம் செய்து மேடு பள்ளங்களை ஓரளவுக்குச் சரி செய்து குடியிறுப்பு நிலமாகவும் விவசாயத்திற்கு உகந்த இடமாகவும் உருவாக்குவதே இவர்களின் மிகப் பெரிய தொடக்க வேலையாக இருந்தது. தாய் நாட்டிலிருந்து பிழைப்பைத் தேடி வந்தவர்கள், ஆங்கிலேயர்களின் இலட்சியங்களை நிறைவேற்றும் எந்திரங்களாகவே மாற்றப்பட்டுவிட்டனர். உலகுக்கே பல

வகைகளில் பண்பாட்டையும் சமயத்தையும் போதித்தத் தென்னிந்தியர்களை (Saw Swee-Hock, 2007:34), இந்நாட்டில் ஆங்கிலேயர்கள் சஞ்சிக் கூலி என்ற அவல நிலைக்கு உட்படுத்தியிருந்தனர்.

மலையகத்தில் பிற பகுதிகளில் காப்பித் தோட்டம், கரும்புத் தோட்டம் மற்றும் ரப்பர் தோட்டம் என்று வளர்ந்து கொண்டிருந்த காலக்கட்டத்தில் இந்த உலு பெர்ணம் தோட்டத்தில் மட்டும் செம்பனை மரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன (Annual Report on the Social and Economic Progress of the People of Perak for the year 1929, 111). 1927 ஆம் ஆண்டிலேயே செம்பனைத் தோட்டம் உலு பெர்ணமில் உருவாக்கப்பட்டதாற்கான தரவுகள் கிடைத்துள்ளன. செழிப்பான மண்ணும் நீர் வளமும் செம்பனை மரம் நடுவதற்கு வழிவகுத்தது.

பெர்ணம் ஆற்றின் பங்கு

இத்தோட்டத்து மக்களின் வாழ்க்கை, பெர்ணம் ஆற்றோடு பிணைக்கப்பட்ட ஒரு அழகான உறவாகும். ஆறு அவர்களின் எல்லாத் தேவைகளையும் பூர்த்திச் செய்தது. ஆங்கிலேயர்களின் போலி வாக்குறுதிகளால் ஏமாற்றமும் சோகமும் அடைந்த அவர்களுக்குப், புத்துயிர் அளித்தது அழகான வளைவுகளைக் கொண்ட இந்த பெர்ணம் ஆறுதான். ஆற்றின் அருகே உள்ள வளமான

20ஆம் நூற்றாண்டில் தோட்டத்திற்குக் குடிபெயர்ந்த தென்னிந்தியர்கள் (படம் அர்ஜுனன் ராமசாமியிடம் இருந்து பெறப்பட்டது)

படுகை நிலங்களில் இத்தோட்ட மக்கள் காய்கறிகளைப் பயிர் செய்து தங்களுக்குத் தேவையான காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டார்கள். அவ்வகையில் பயிர் செய்வதற்கான நீர்த் தேவையை இந்த ஆறுதான் பூர்த்திச் செய்தது.

அதுமட்டுமில்லாது, உலு பெர்ணம் தோட்டத்து மக்களின் கால்நடைப் பிராணியான மாடு மற்றும் ஆடுகளை வளர்ப்பதற்கும் இந்த ஆற்றினுடைய தண்ணீர் மிகப் பெரிய மூலமாக இருந்திருக்கின்றது. கால்நடைப் பிராணிகளைக் குளிப்பாட்டிச் சுத்தம் செய்யவும் அதன் தாகத்தைத் தணிக்கவும் இந்நீர் பெரிதும் உதவியது. புரதச் சத்துக்கு முக்கியமான மூலமாக ஆற்றிலிருந்த மீன்கள் திகழ்ந்தன. ஆற்றில் படகுகளைப் பயன்படுத்தி வலைகளை வீசி மீன்கள் பிடித்த அனுபவமும் இவர்களுக்கு உண்டு. பெர்ணம் ஆற்றில் கெளுத்தி மீன், ஓரிக்கெண்டை மீன், வாள மீன், உலவு மீன், விறால் மீன், ஆற்று இறால் மற்றும் நண்டுகள் கிடைக்கும். எஞ்சிய மீன்களை வெயில் நேரத்தில் காய வைத்துக் கருவாடக்கி பயன்படுத்தினர் (நேர்காணல் Subramaniam, 12.2.2011).

தொடக்கக் காலக்கட்டத்தில், கடலில் இருந்து மீன்களைப் பிடித்து வந்து விற்பனை செய்வதற்கு மீனவர்கள் இல்லை. வாரத்தில் ஒருமுறையோ அல்லது ஓய்வு நேரத்திலோ மீன்களைப் பிடித்துச் சமைத்து இவர்கள் உண்டனர். அதே நேரத்தில் புதிதாக உலு பெர்ணம் தோட்டத்தில் குடியேறிய தென்னிந்தியர்களுக்குக் கோழி மற்றும் மூட்டைகள் போன்ற உணவு வகைகள் அக்காலக்கட்டத்தில் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆரம்ப காலத்தில் குடிப்பெயர்ந்த தோட்டத்து மக்களுக்கு நீர்க்குழாய், மின்சார வசதி ஏதுமில்லாத நிலையில் பெர்ணம் ஆறு அத்தோட்டத்து மக்களின் தாகத்தைத் தீர்த்தது. கழிவறை வசதி இல்லாத அக்காலக்கட்டத்தில் சிறுநீர் கழித்தல், துணி துவைத்தல், குளித்தல் போன்ற எல்லாத் தேவைகளுக்கும் இந்த ஆறு மக்களுக்குப் பெரிதும் உதவியது. இந்த பெர்ணம் ஆற்றில் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை

நீச்சல் அடித்து நாட்களை மகிழ்ச்சியாகக் கழித்துள்ளனர்.

பட்டணம் செல்வதற்கும் பல்லாயிரம் மையில் தொலைவில் தமிழகத்தில் இருக்கும் உற்றார் உறவினர்களைப் பார்ப்பதற்கும் இந்த ஆற்றைக் கடந்தே செல்ல வேண்டும். சாலைகள் தோன்றாத அக்காலக்கட்டத்தில், தோட்டத்து மக்கள் படகு, மற்றும் தோணியியைப் போக்குவரத்தாகப் பயன்படுத்தினர். நீர்வழிப் பயணம் மேற்கொண்டு, தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை அருகாமையில் இருந்த ஹுத்தான் மெலிந்தாங் (Hutan Melintang) எனும் பட்டணத்தில் வாங்கிக் கொண்டு வந்தனர். பிற்காலத்தில் தமிழகத்திற்குத் திரும்பப் போகும் வாய்ப்பு கிடைத்த போதும் ஆற்றைக் கடந்தே பினாங்கில் அமைந்துள்ள துறைமுகத்தை அடைந்தனர் இத்தோட்ட மக்கள் (Gengoo,15.2.2011).

பண்பாட்டு கலைகள்

வசதிகளும் ஊதியமும் குறைவான அளவில் இருந்தாலும் (Sinnapah Arasaratnam,1970:49), தென்னிந்தியர்கள் உயிரோடும் உடலோடும் ஒட்டிக்கொண்ட பண்பாட்டை விட்டுவிடவில்லை. 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பதற்கொப்ப காவல் தெய்வத்திற்கும் அம்மனுக்கும் அத்தோட்டத்தில் கோயில் கட்டி வழிப்பட்டனர். முதன்மைக் கோயிலாக அம்மன் கோயில் விளங்கியது. காவல் தெய்வமான முனியாண்டி, முனிஸ்வரன், மதுரை வீரன் மற்றும் நோக்காலம்மன் போன்ற தெய்வங்களின் ஆசிபெற்று, தோட்ட வேலைக்கு மக்கள் செல்வர். தோட்டப்புற மக்களின் வேண்டுகூல் நிறைவேறியப் பின், கால்நடைகளையும் பயிர்களையும் உடைகளையும் நேர்த்திக் கடனாக இறைவனுக்குப் படைப்பர். பின்னர் அம்மன் கோவிலில் பிரதிஷ்டை கருங்கல் சிலைகளைத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்து பூஜைகளையும் திருவிழாக்களையும் வெகு விமர்சையாக நடத்தினர். குறிப்பாக, மாசி மகத் திருவிழாவில் கரகாட்டம், நாதஸ்வரம், உருமி, மத்தளம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் என தென்னிந்தியர்களின் பண்பாடு

மறக்கப்படாமல் கொண்டாடப்பட்டது.

மேலும், உரி அடித்தல், வழக்குமரம் ஏறுதல் போன்ற விளையாட்டுகள் திருவிழாக்காலங்களில் கோவில்களில் நடத்தப்பட்டன. அதனைத் தவிர்த்து, இரத ஊர்வலம், மஞ்சள் நீராட்டு விழா, தீ மிதித்தல், தைப்பொங்கல், தீபாவளி, கார்த்திகைத் திருநாள் மற்றும் மாட்டுப் பொங்கல் எனப் பல பண்டிகைக்களைப் பெர்ணாம் தோட்ட மக்கள் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர் (நேர்காணல் Subramaniam:12.2.2011). திருவிழா காலங்களில் தோட்டத்து மக்களுக்கு சமயம் சார்ந்த நாடகம் பார்க்கும் வாய்ப்பும் கிட்டியுள்ளது. பின்னாளில் திரைப்படக் கொட்டகையில் திரைப்படங்களைக் கண்டுக்களித்தனர்.

பாரம்பரிய விளையாட்டு

இத்தோட்டத்துத் தென்னிந்தியர்கள் பாரம்பரிய விளையாட்டுகளினும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். ஆண்கள் கபடி போன்ற விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டனர். பெண்கள் பெருமளவில் கல்லாங்காய் விளையாடுவர். சிறுவர் மற்றும் சிறுமியர்கள் பல்லாங்குழி, கண்ணாமூச்சி ஆட்டம், கயிறு தாவுதல், நொண்டி ஆட்டம், ஒரு குடம் தண்ணீர், பச்சைக் குதிரைத் தாண்டுதல் என ஆரோக்கியமான விளையாட்டில் நேரத்தைச் செலவித்தனர் (நேர்காணல் Muniammah:12.2.2011). இதில் ஒரு சில விளையாட்டுகளை இளைஞர்களும் விளையாடினர். தோட்டப் புறங்களில் மாதத்திற்கு ஒருமுறையும் நாடகத்தையும் சினிமாவையும் கண்டுகளித்தனர். உயர்க்கல்வி பயில வசதி இல்லாவிட்டாலும், பண்பாட்டைப் பேணுவதிலும் ஆரோக்கியத்திலும் விழிப்புணர்வு கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். பெரும்பாலான நோய்களுக்குப் பாட்டி வைத்தியத்தையும் நாட்டு வைத்தியத்தையும் நம்பியே வாழ்கின்ற சூழல் ஏற்பட்டது.

தோட்ட மக்களின் வெளியேற்றம்

கொடூரமான மிருகங்கள் இருந்த அடர்ந்த பச்சைக்காட்டை அழித்து, தமிழர்களின்

பண்பாட்டையும் காத்து உலுபெர்ணம் தோட்டத்தில் தடம் பதித்தனர் தமிழர்கள். இந்தத் தொன்மையான மரபையும் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் சீர்குலைத்தது பொருளாதார வளர்ச்சி எனும் பெயரில் நிகழ்ந்த வளர்ச்சித் திட்டங்கள். 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தொழில்துறை வருகையால், இத்தோட்டத்து மக்கள் பலர் பட்டண பக்கத்தை நாடிச் சென்றனர்.

இதன் காரணமாக, தோட்டப் புறங்களில் தமிழ் மக்களின் தொகை குறைந்தது. புதிதாகத் தோட்ட வேலைகளுக்கு வங்காள தேசிகளும் இந்தோனேசியர்களும் தோட்டப் புறங்களுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். அவர்கள் அனைவரும் முஸ்லீம் மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இதனால், முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற கோயில்கள் போதுமான பராமரிப்பு இல்லாத நிலையை அடைந்தன. கலாச்சாரக் கூறுகளுக்கும் ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்கும் மகுடமாக இருந்த இடம், இப்போது வெறிச்சோடி இருக்கின்றது. தொழில்துறை வளர்ச்சியால், அதன் கழிவுகள் ஆற்றில் கட்டுப்பாடின்றி விடப்பட்டதால், நல்ல குடி நீர் மாசுபடிந்து காணப்படுகிறது.

ஆகவே, அடுத்து வரும் சந்ததிகள் முடிந்தவரைக்கும் முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற மரபைக் காப்பதே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒரு நல்ல வாழ்வைத் தேடி பட்டணத்திற்குச் சென்ற பெருமளவு மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வு அமையாத காரணத்தால் புறம்போக்கு நிலத்தில் கூடியேறிய வரலாறு மலேசியாவில் அதிகமாக உள்ளது. தோட்டப்புறங்களில் உள்ள ஒரு கட்டுக்கோப்பான வாழ்க்கை, பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு, சமய பாதுகாப்பு மற்றும் எல்லா நல்ல பழக்க வழக்கங்களும் தகர்க்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு நிலையிலேயே

இன்றைய சூழல் அமைந்திருக்கிறது.

இது இந்த நல்ல தண்ணி தோட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, ஒட்டு மொத்த மலேசியத் தோட்டப்புறத்தை விட்டு வெளியேறிய தமிழர்களுக்கு நிகழ்ந்த அவல நிலையாகும். கோயில்கள் மட்டுமல்லாது தமிழ்ப்பள்ளிகளும் தோட்டப்புறங்களில் கைவிடப்பட்ட நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட அவலமும் அதிகம் உண்டு. சில தமிழ்ப்பள்ளிக் கூடங்கள் இதனால் மூடப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

முடிவாக, இவ்வளவு சிறப்புகளுடன் தமிழர்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொண்டிருந்த இத்தோட்டம் வளர்ச்சி என்ற பெயரால் இன்று கலையழிந்த நிலையில் இருக்கின்றது. ஒரு புறம் வளர்ச்சியைத் தேடி மக்கள் பட்டண புறப்பக்கம் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். இன்னொரு பக்கம் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற இடத்தைப் பூர்த்திச் செய்வதற்காக வங்காள தேசிகளும் இந்தோனேசிய முஸ்லீம்களும் இணைந்து அத்தோட்டத்தில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தக் காரணத்தால் அத்தோட்டச் சூழல் ஒரு மாறுபாட்டை அடைந்துள்ளது. முழுக்க முழுக்க தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்த தோட்டங்கள் இன்று சிதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தவிர்க்க முடியாத ஒரு சிதைவாகவும் நம்மால் கருதப்படுகிறது. பிள்ளைகளின் கல்விக்காகவும் வேலை வாய்ப்புக்காகவும் பட்டணம் செல்ல வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குத் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டனர். எனவே, இந்த வளர்ச்சியானது அடிப்படையான அழகிய கூட்டைக் களைத்து விட்டது போன்ற ஓர் உணர்வு தோன்றுகிறது.

References

- Anbalakan, K. (2008). *Identiti India di Malaysia*. Pulau Pinang: Penerbit Universiti Sains Malaysia.
- Andaya, B. W. & Andaya, L. Y. (1983). *Sejarah Malaysia*. Petaling Jaya: Macmillan Press Ltd.
- Arasaratnam, S. (1970). *Indians in Malaysia and Singapore*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.

- Belle, C. V. (2015). *Tragic Orphans: Indians in Malaysia*. Singapore: ISEAS.
- Janakiraman Manikkam. (2006). *Maleciya innhthiyarkalin ikkattana nhillai = The Malaysian Indian dilemma*. Selangor: Janakeyraman Manickam
- Jomo. (1998). *Pembangunan Ekonomi dan Kelas Sosial di Semenanjung Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Martin, S. M. (2003). *The UP Saga*. Denmark: Nordic Institute of Asian Studies.
- Murasu, N. (1997). *Malaysia Tamil Kavithaik Kalanjiam*. Selangor: Arulmathiyam Publications.
- Nathan, J. E. (1921). *Malaya A Report on the Census of British Malaya*. London: Waterlow & Sons Limited.
- Perak. (1929). *Annual Report on the Social and Ecpnomic Progress of the people of Perak*.
- Ramachandran, T. N. (1992). *The Nagapattinam and the other Buddhist Bronzes in the Madras Museum*. Government Museum, Madras, India: Udaya Printers.
- Ramasamy, P. (1994). *Plantation Labour, Unions, Capital and the State in Peninsular Malaysia*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Selvaratnam, V. (1980). *Indian plantation Workers in Peninsular Malaysia*. Bangi: Peasants or Proletarians.
- Sinnappah Arasaratnam. (1970). *Indians In Malaysia and Singapore*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Swee-Hock, S. (2007). *The Population of Malaysia*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- United Plantations Berhad. (2007). *Annual Report*.
- Varatharasu, M. (1990). *Malaysia Thothath Tholilarkal: Varalarum Pirachanaikalum*. Madras: Tamil Culture Society (Bahasa Tamil).
- Zainal Abidin Abdul Wahid & Khoo, K. K. (1996). *Malaysia Warisan dan Perkembangan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.

Oral sources

En. Gengoo
Berumur 82 tahun
Bekerja sebagai tindal
No.234, Felda Trolak
Sungkai, Perak

En.Arjunan Ramasamy
Berumur 78 tahun
Bekerja sebagai pekerja ladang
Shah Alam, Selangor.

En. Nalayyah Letchumanan
Berumur 75 tahun
Bekerja sebagai kangani
N0.14 , Jalan Kemuning 14/27
Seksyen 20,
Shah Alam , Selangor.

En.Subramaniam Arulappan
Berumur 70 tahun
Bekerja sebagai pekerja ladang
No.30, Jalan Suria 54,
Bandar Seri Alam,
81750 Masai, Johor.

Pn.Muniammah Sengaram
Berumur 71 tahun
Bekerja sebagai pekerja ladang
No.30, Jalan Suria 54,
Bandar Seri Alam,
81750 Masai, Johor.
Johor.

பின் இணைப்பு

வரைப்படம் 2.1: ஹிலேர் பேராக் மாவட்டம்
(Laporan banci penduduk dan perumahan Malaysia, 1991. Hlm 423)

வரைப்படம் 2.1: ஹீலேர் பேராக் மாவட்டம்
(Laporan banci penduduk dan perumahan Malaysia, 1991.Hlm 423)

தொழிலாளர்களின் அடையாள அட்டை
(Annual Report United Plantation Berhad 2007)

Serial No. <u>163/5</u>	Name <u>Sennappan s/o Vall</u> 34, 231
Identity No. <u>678123</u>	Sex <u>Male</u>
Ration No. <u>175</u>	Address <u>Beenam Old Palm 117</u>
Name of Dependants	
1. <u>POONGAVANAM. F</u>	Identity Card No. <u>P.K. 678127</u>
2. <u>KRISHNAN. M</u>	Age <u>6</u>
3. <u>PANDURENGAM. M.</u>	<u>1 1</u>
4. _____	
5. _____	
6. _____	
7. _____	
Date of Engagement <u>1st May 1926</u>	
Date of Discharge _____	Remarks _____

	Name <u>Maruthayee s/o Ramasamy</u>
	Address <u>ulu Beenam Est.,</u> <u>ulu Beenam,</u> <u>Div. III</u>
	Engaged <u>Prior to Sep. 1930</u>
	Discharged _____
	Identity Card No. <u>P.K. 677645</u>
E.P.F. No. <u>34192</u>	
Occupation <u>Weeder</u>	
REMARKS _____	

தொழிலாளர்களின் அடையாள அட்டை
(Annual Report United Plantation Berhad 2007)

Serial No. <u>9/3 18</u>	Name <u>Shanapal S/P Muthoo</u>																
Identity No. <u>678158</u>	Sex <u>Male</u>																
Ration No. <u>87</u>	Address <u>Bernam Oil Palm Ltd</u>																
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Name of Dependants</th> <th>Identity Card No.</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. <u>ANGAMAH F</u></td> <td><u>P.K 678159</u></td> </tr> <tr> <td>2. <u>THALETCHUMY F</u></td> <td><u>Age 11</u></td> </tr> <tr> <td>3. <u>PARAMASEEVAN M</u></td> <td><u>" 8</u></td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td>.....</td> </tr> </tbody> </table>		Name of Dependants	Identity Card No.	1. <u>ANGAMAH F</u>	<u>P.K 678159</u>	2. <u>THALETCHUMY F</u>	<u>Age 11</u>	3. <u>PARAMASEEVAN M</u>	<u>" 8</u>	4.	5.	6.	7.
Name of Dependants	Identity Card No.																
1. <u>ANGAMAH F</u>	<u>P.K 678159</u>																
2. <u>THALETCHUMY F</u>	<u>Age 11</u>																
3. <u>PARAMASEEVAN M</u>	<u>" 8</u>																
4.																
5.																
6.																
7.																
Date of Engagement <u>2nd June 1927</u>	Remarks.....																

Serial No. <u>36/3</u>	Name <u>Pounamah</u>																
Identity No. <u>678044</u>	Sex <u>Female</u>																
Ration No. <u>73</u>	Address <u>Bernam Oil Palm Ltd</u>																
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Name of Dependants</th> <th>Identity Card No.</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td>.....</td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td>.....</td> </tr> </tbody> </table>		Name of Dependants	Identity Card No.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Name of Dependants	Identity Card No.																
1.																
2.																
3.																
4.																
5.																
6.																
7.																
Date of Engagement <u>3rd March 1932</u>	Remarks.....																
Date of Discharge.....																

